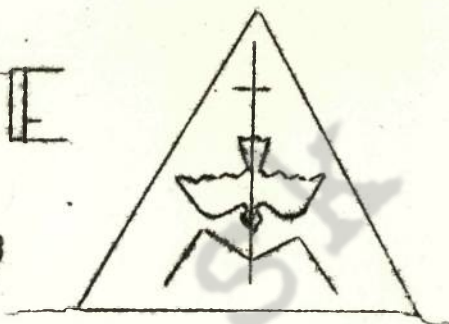

NOVE TURICE

S MÁRIOU

Číslo 2/1988

O B S A H

Mária - stánok Ducha Svätého	2
Príď Duchu Svätý	2
Nádejný začiatok	3
Birmovný príhovor	3
Českí ordinári k Obnove	5
Úrad a charizma l. častí	6
Rady skúsenejších l. častí	9
Svedectvá	10
Našiel som niekoho, kto je stále pri mne	11
Pán Ježiš ma obnovil a uzdravil	10
Spytovanie svedomia pred modlitbovým stretnutím	11

MÁRIA - STANOK DUCHA SVÄTÉHO

/Preklad z talianskeho originálu: Domenico Bertetto, Spiritualita salesiana, Roma 1974, s. 560-562/

I. Mária je plná Ducha Svätého

Ak je Máriino meno úzko späté s menom Ježišovým, putom krvi a lásky, ktoré nerozlučiteľne viaže Matku k božskému Synovi, nezabudneme, že ono je intímne spojené aj s menom Ducha Svätého.

Vzťahy, ktoré vznikli medzi Duchom Svätým a Pannou sú také obdivuhodné, že nemožno hovoriť o Duchu Svätom bez toho, aby sme sa nezmienili o zvrchovanom diele posvätenia, ktoré završil v Márii, a nemožno hovoriť o Márii bez toho, aby sme sa zmienili o Duchu Svätom, tak ako nemožno hodnotiť umelecké dielo a pritom neoceniť jeho autora.

Duch Svätý spôsobil posvätenie Márie potrebné k tomu, aby sa stala hodenou Matkou vteleného Slova.

A Mária naplno odpovedala na posväcujúce účinkovanie Ducha bez toho, aby požadovala, aby čo len v najmenšom ustúpil od svojho božského plánu, pretože vrcholné dielo je naplánované dokonale - robí česť Umeleckej brádske schopnosti: "Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný" /Lk 1,49/.

Mária vnútorne naplnená silou Ducha Svätého, ktorý ju takto mohol posunúť do úlohy svojej spolupracovníčky, darovala panenským spôsobom Synovi Otca svoje nepoškvrnené telo: "mocou Ducha Svätého vzal s tela z Márie Panny a stal sa človekom."

Požehnaná medzi ženami bude v tajomstve vtelenia navždy spojená so Svätým Duchom a bude sa s ním deliť o radosť, že toto Vtelenie umožnila na slávu Božiu a pre spásu ľudí.

Veľkosť Márie je teda v tom, že odráža svetlo, ktoré vyžaruje z Ducha, že ju toto svetlo celkom preniká a ovláda. Oslavovať Mariu znamená vysloviť česť účinkovanie Ducha Svätého, ktorý bezhranične ozdobil svätú Archu, ktorá mala v sebe nosiť Svätého svätých.

Ó, Duch Posvätitel', formuj ma k pravej mariánskej úcte, ktorá ma bude viesť k tomu, aby som vždy lepšie porozumel a odpovedal na tvoje božské pohnutky.

II. Mária je Sprostredkovateľka Ducha Svätého

Mária je prítomná medzi apoštolmi vo Večerae a pripája k ich modlitbe svoju neodolateľnú modlitbu, aby tak spoločne zvolali Ducha Svätého a jeho darom.

V tomto poslaní Sprostredkovateľky Panna Mária pokračuje aj na svojom slávnom tróne veľmi účinne a naprosto univerzálne pre všetkých tých, čo hľadajú spásu, a tak sa stotožňuje so svojou úlohou Sprostredkovateľky spasiteľných milostí /Lk 62/.

"Kto kedy - píše Lev XIII. - spomedzi všetkých blahoslavených, ktorí sídlia na nebeských trónoch, by sa opovážil porovnávať so slávnou Matkou Božou, čo sa týka získanej milosti? Kto skrze večné Slovo lepšie vidí úzkosti, ktoré nás sužujú a naše potreby? Kto môže s väčšou ľahkosťou pohnúť Boha k milosrdenstvu? Kto sa jej kedy vyrovná v citoch materinského súcitu?" /Enc. Augustissimae Virginis/.

Mariu pobáda najmä duchovná núdza jej detí, a tak svojim materinskými zásahmi sprostredkuje nadprirodzenú milosť, svetlo a božskú silu, ktorou Duch Svätý posväcuje duše.

Dve úcty - k Duchu Svätému a k Márii sú tesne späté, jedna podporuje druhú a ten kto ich pestuje, má z toho nesmierny osah.

"Keď Mária - píše svätý Ľudovít z Montfortu - zapustí v duši korene, uskutočňuje tam zázraky milosti, ktoré môže robiť len Mária sama, pretože len ona sama je plodnou Pannou, pretože ešte sa nenašiel a ani sa nenájde nikto, čo by sa jej podobal v čistote a v plodnosti."

"Mária v spojení s Duchom Svätým vytvorila to najväčšie zo všetkého, čo

bolo alebo bude vytvorené, t.j. Bohočloveka /jeho ľudskú prirodzenosť/ a v dôsledku toho vytvorí na väčšie veci na konci časov. Formovanie a výchova veľkých svätých je zverené Márii, pretože len táto jedinečná a obdivuhodná Panna môže vytvoriť v spojení s Duchom Svätým veci zvláštne a výnimočné. Keď ju Duch Svätý, jej ženich nájde v niektorej duši, hneď tam zostúpi, hneď sa do tej duše vyleje a dáva sa jej v miere tým hojnejšej, čím viac miesta táto duša poskytne jeho Neveste" /Traktát O opravdivej úcte k Panne Márii/.

Duchu Svätý, chcem ustavične pestovať oddanosť k Panne Márii podľa tvojich vnuknutí; urob ma za pomoci Márie učenlivejším a citlivejším k hnutiam tvojej milosti a daj, aby tvoje svetlo mohlo lepšie cez Ōa preniknúť.

III. Účinkovanie Ducha Svätého v Márii a vo vykúpených

Svätý farár z Arsu takto uvažuje o účinkovaní Ducha Svätého v duši:

"Človek sám od seba nič je ničím, ale skrze Ducha Svätého znamená mnoho. Prečo boli svätí tak vzdialení od zeme? Pretože sa nechali viesť Duchom Svätým. Tí, ktorí sú vedení Duchom, chápu každú vec správne a aj keď sú nevzdelaní, vidia oveľa ďalej ako učení ľudia. Keď človeka vedie Boh silou a svetlom, nemôže upadnúť do omylu.

Duch Svätý znamená svetlo a silu. Umožňuje nám rozoznať pravdu od lži a dobro od zla. S Duchom Svätým vidíme všetko veľké: veľkosť aj tých najmenších skutkov konaných pre Boha a čaromnosť aj tých najmenších našich chýb. Aj tie nepatrné hriechy sa stanú strašnými. Hľa, prečo najsvätejšia Panna nikdy nezhrabila. Duch Svätý jej dal hápať ošklivosť zla.

Tí, ktorí vlastnia Ducha Svätého, neznášajú seba, pretože poznajú, akí sú úbohí. Pyšní sú len tí, čo nemajú Ducha.

Bez Ducha Svätého sme len ako kamene na ceste. Vezmite do jednej ruky špongiu napitú vodou a do druhej kameň a stisnite obidvoje. Z kameňa nevyjde ani kvapka, zo špongie vytryskne voda hojným prúdom. Špongia je duša naplnená Duchom Svätým. Kameň je tvrdé a chladné srdce, v ktorom Duch neprebýva. Duša ktorá má Ducha, má takú záľubu v modlitbe, že čas sa jej vidí príliš krátky; nikdy nestráca svätú Božiu prítomnosť.

Duch Svätý je ten, ktorý formuje myšlienky v srdci spravodlivých a diktuje im slová. Tí, čo majú Ducha, neurobia nikdy nič zo zloby; všetky plody Ducha sú dobré. Bez neho je každá vec chladná. Preto keď cítíme, že naša horlivosť ochabuje, musíme si urobiť novú k Duchu Svätému, aby sme si vyprosili vieru a lásku.

Duch Svätý je sila, bez ktorej by boli mučeníci odpadli ako lístie zo stromu. Duch Svätý nás chce viesť do neba, na nás je len súhlasiť a nechať sa viesť.

Každé ráno by sme mali povedať: daj mi Ducha Svätého. Pane, aby mi dal pomoc, kto som ja a kto si ty!"

"PRÍD, DUCHU SVÄTÝ"

/Z knihy P. Mária Kňazov, svojím najmilším synom, 1986/

Tananarive /Madagaskar/, 7. júna 1981 - Turíce

"Ja som snúbenica Ducha Svätého.

Moja mocná funkcia Prostrednice medzi vami a mojím Synom Ježišom sa prejavuje predovšetkým v tom, že vyprosujem pre vás z plnosti Otca a Syna Ducha lásky.

Týmto božským ohňom musí byť Cirkev obnovená a preformovaná. Týmto ohňom lásky bude obnovený celý svet. Pôsobením jeho mocného dychu života sa utvorí konečne nové nebo a nová zem!

Prípravte sa na prijatie tohoto Božského Ducha vo večeradle môjho Nepoškvrneného Srdca!

Otec vám ho daruje, aby vás čo najintímnejšie spojil so svojím vlastným životom, aby obraz Syna, na ktorom spočíva všetka jeho záľuba, mohol zažiarit vo vás čoraz dokonalejším spôsobom.

Ježiš vám ho dáva ako najdrahocenejšie ovocie svojho vlastného vykúpenia,

ako svedka svojej osoby a svojho božského poslania.

Aj v tejto dalekej krajine, v ktorej sa dnes nachádzaš a ktorú si ja doviiedla, aby si s tak mnohými mojimi synmi slávil večeradlo, vidíš už evanjelium rozšírené skrze cennú prácu misionárov.

Teraz musí byť celý svet privedený k plnosti pravdy, k evanjeliu Ježiša, k jedinej od Krista chcenej a založenej Cirkvi. To je úloha Ducha Svätého.

Cirkev sa musí otvoriť jeho božskému ohňu tak, že dokonale očistená bude hotová prijať jas svojich nových Turíc - v príprave na druhý slávny príchod nášho Syna Ježiša.

Dnes vás pozývam všetkých, aby ste vstúpili do večeradla nášho Nepoškvrneného Srdca: plní očakávania prijať v plnosti Ducha Lásky, ktorého vám daruje Otec a Syn.

Moje Nepoškvrnené Srdce je zlatá brána, cez ktorú sa božský Duch dáva na cestu, aby prišiel k vám. Preto vás pozývam, aby ste často opakovali: "Príď Duchu Svätý, príď na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Márie, tvojej milovanej Snúbenice,"

NÁDEJNÝ ZAČIATOK

25. marca na slávnosť Zvestovania Pána od 18⁰⁰ do 18³⁰ v Bratislave na Hviezdoslavovom námestí pred Národným divadlom ...

Vieme, čo sa tam odohralo ...

Tí vtipnejší to nazvali bratislavskou oblievačkou a šibačkou desať dní pred termínom.

Tí vážnejší to nazvali bratislavským veľkým piatkem.

V každom prípade bol to hrdinský a statočný prejav veriacich, ktorí sa prestali zbabelo krčiť pod bičom tých, čo nás utláčajú - nádejný začiatok.

Začiatok preto, že to bol prvý hromadný verejný protest proti diskriminácii a prenasledovaniu veriacich u nás.

A nádejný preto, že sa uskutočnil na slávnosť najslubnejšieho Počiatku - vteleného Krista a tiež jeho Matky a v duchovnej jednote s nimi. A dieťa, ktoré takto začínajú v Ježišovom mene a pod ochranou Panny Márie, sú vždy požehnané, najmä ak ich sprevádza pokorná vytrvalá jednotyzelná modlitba, pôst a iné obete.

Nezabúdajte na to na našich modlitbových stretnutiach!

Dúdeme sa teda aj naďalej modliť:

~~za dobrých biskupov pre naše diecézy;~~ za ich slobodné menovanie Svätým Otcem,

- za úplnú náboženskú slobodu,

- za dodržiavanie občianskych práv.

Tieto požiadavky budeme ~~manifestovať svojou účasťou na plánovaných pútiach~~ v rámci Mariánskeho roku.

BIRMOVNÝ PRÍHOVOR

Milí birmovanci, rodičia, birmovní rodičia, všetci prítomní,

prorok Joel hovorí: "A na svojich služobníkov a na svoje služobníčky vylejem v tých dňoch zo svojho Ducha." Dnes sa ide splniť toto proroctvo. Duch Svätý vo sviatosti birmovania naplní vaše srdcia darom svojho Ducha.

~~Nebuďte teraz hovoriť o siedmich daroch. Tie ste preberali na pondelňajších katechózkach. Poukážeme len na dve skutočnosti, ktoré vyplývajú z účinkov tejto sviatosti.~~

Istá talianska náboženská pieseň hovorí: Al mondo manca l'amore, tu sei l'amore ... Svetu dnes chýba láska, Ty si láska ... príď Duchu Svätý!

Teda prvým darom, ktorým chce Duch Svätý naplniť vaše srdcia, je láska. Bez lásky ľudské srdce krpatie. Najzákernejšou chorobou, na ktorú hynie dnešný svet a ktorú má jasne zaznačenú vo svojom chorobopise, je nedostatok lásky.

Najma mladému človekovi sa veľakrát nedostáva tej lásky, ktorú potrebuje pre svoj harmonický rozvoj.

Istý otec napísal o svojej dcére: "Pred niekoľkými dňami moja dcérka prekvapila moju matku otázkou: Babička, kedy si to zbadala, že začínaš starnúť? - Keď sa tvoj otec rozišiel s tvojou matkou. - Vtedy dievčatko odpovedalo srutným hláskom: - Vieš, babička, odvtedy som ostarla aj ja! - A moja dcérka má iba 9 rokov", poznamenáva otec.

A ten nedostatok lásky, ktorý dnes tak často vidieť v našich rodinách, sa môže prejavovať aj v Cirkvi. Veď Cirkev, to sme my všetci. Bez Ducha Svätého, ktorý je láskou samou, nemôže ani v Cirkvi jestvovať opravdivá láska. Slávny carihradský patriarcha Athenagoras pri určitej príležitosti povedal: "Bez Ducha Svätého je náš Boh príliš vzdialený, Kristus je pre nás len osobou minulosti, evanjelium je mŕtvou literou, cirkev je praobyčajnou organizáciou, autorita iba mocou, poslanie cirkvi propagandou, kult /uctievanie Boha/ archaizmom a mravné počínanie človeka počínaním otrokov."

Zájdime do jeruzalemského večeradla. Tam očakávajú apoštoli a Ježišovi učeníci s Pannou Máriou prisľúbeného Ducha Svätého. Sú bojazliví, pochybovační. V jednom momente však Duch Svätý pretvára toto malé spoločenstvo. Začnú nebojácne vydávať svedectvo o Ježišovi Kristovi, Sú naplnení láskou k Bohu a k ľuďom. Otvorení pre celý svet. Zjednocujú sa v spoločenstvo lásky, organizované podľa darov Ducha Svätého.

Mária uprostred modliacej sa cirkvi, zapálenej ohňom Ducha Svätého. Mária aj uprostred dnešnej cirkvi, aj na našich spoločenstvách lásky, aj v našich malých cirkvách - v rodinách. Len na takéto spoločenstvá, ktoré sú obrazom tej prvej Jeruzalemskej komunity, zostupuje Duch Svätý.

Chlapci v arémskej polepšovni, blízko Milána, postavili si na dvore sochu Panny Márie. Na podstavce vyryli nápis: Bez matky sa žiť nedá. Gigi, 23-ročný väzeň, ukazuje svojej snúbenici, ktorá ho prišla navštíviť, sochu i nápis, a pritom jej hovorí: "Ty nikdy nebudeš smieť chýbať našim deťom. Vyrastli by z nich divosi, akým som bol za dlhý čas aj ja." Hľa, Mária aj uprostred takejto dnešnej komunity.

Patriarcha Athenagoras hovorí: "V Duchu Svätom je celý svet vznešený a stáva sa Božím kráľovstvom. - ~~Prítomný~~ Kristus je aktuálny a prítomný v tomto svete, evanjelium sa stáva mocou a životom. cirkev vo svete uskutočňuje trojičné spoločenstvo lásky, autorita sa mení na službu, liturgia je naozaj živou pamiatkou a predchutou budúcich vecí a ľudské konanie sa pomaly zbožšťuje."

Teda najväčším darom, ktorým dnes Duch Svätý zaplní vaše srdcia, bude láska - ten kúsok Božieho života v nás.

Stali sa povestnými slová, ktoré povedal neskôr zavraždený prezident John Kennedy, pri nástupe do svojej funkcie: "Alebo sa všetci spojíme v láske, aby sme zachránili našu planétu, alebo všetci na nej zahynieme." Človek, politik viac ani nemohol povedať.

Ďalším darom, ktorým vás dnes Duch Svätý obohatí, bude to, že si vás vyzbrojí "Božou výzbrojou", ako hovorí sv. Pavol, aby sme vedeli premáhať nástrahy zla.

Aj naša skúsenosť, aj Božie zjavenie nás učí, že svet je ponorený do zla, že je pod nadvládou Satana. Jemu, ako hlavnej príčine musíme pripísať tie vlny nenávisť, násilia, zlovoľe, čo dnes sužujú ľudskú spoločnosť. Sú to známe veci a apoštol Pavol o tom hovorí: "Veď nás nečaká zápas s telom a krvou, ale s niežatstvami a mocnosťami a vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Preto si vezmite božiu výzbroj!"

Proti týmto pekelným silám rozosiатыm po celom svete nemôžeme bojovať iba našimi peknými prednáškami, pomocou našej kultúry, pomocou našich doktorátov a akademických titulov. Satan nemá ani najmenší strach z takýchto našich zbraní. Vidí oveľa ďalej dopredu ako my. Pozná dobre spôsob, ako popliesť naše myšlienky. Nebojí sa našich organizácií, našich štruktúr, našich plánov, našich projektov, lebo vie, ako ich rozložiť zvnútra, vie vyvolávať roztržky, žiarlivosť, rivalitu aj v kresťanských kruhoch.

Diabol sa bojí iba jedného. "Božej vyzbroje". A to nie je nič iné ako Duch Svätý, ktorý sa stavia proti diablu a jeho kráľovstvu so svojimi darov.

Sv. Ján píše v Zjavení: "Beda však zemi a moru, lebo zostúpil k vám diabol, plný zlosti, lebo vie, že má málo času." /Zj 12,12/.

Božia výbroj je pripravená pre každého z nás. Zhotovil ju Duch Svätý. Sú to jeho dary, ktorých sa peklo bojí, ako sa bojí samého Boha.

Musia však mať dnes i navždy odvahu obliecť si túto božiu výbroj. Nemyslíme si, že sa môžeme bez nej zaobiť alebo ju ináč nahradiť.

Vo svete sa dnes ukazujú rozličné krízy: naftové, energetické, hospodárske, finančné, atď. Sú to neodvratné krízy kráľovstva tohto sveta. Božie kráľovstvo nemôžu postihnúť nijaké energetické krízy, lebo má v Duchu Svätom nevyčerateľnú rezervu.

V niektorých štátoch sa v určitých hodinách zvykne vypnúť elektrický prúd. Nastane tma, továrne sa zastavia. Niet energie.

Každý kresťan, naplnený Duchom Svätým, je povolán byť káňou vysokého napätia v cirkvi, v mystickom Kristovom tele, v ktorom niet privilegovaných úlov, ale každý má v nom osobitnú úlohu. Každý kresťan včera, dneska i zajtra musí byť prírodným potrubím Božej lásky pre dobré ľudia. Túto lásku prijíma a sprostredkuje pomocou darov Ducha Svätého.

Bratia a sestry! Duch Svätý je Božia láska. Ľudstvo preniknuté touto láskou ožije, znovu sa zrodí, zjasá, rozšíri sa. Stane sa Božím kráľovstvom, stane sa Cirkvou. Veď Duch Svätý je ako tichý dažď na vyprahnutú púšť, je ako inšpirácia pre učelca, je ako plameň v temnotách a chlade, je ako výdych pre toho, kto prestal dýchať. Duch Svätý je obranou slabého, je omladením v starobe, je nádejou proti smrti, je odvahou proti strachu. Je láskou pre náš prajší i budúci život.

Teda tento Duch Svätý s bohatstvom svojich darov zostúpi na vás. Nepochybujme, Sín Ježiš nás uistuje o tom: "Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobrý dar svojím deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, ktorí ho prosia..." Amen.

ČESKÍ ORDINÁRI K OBNOVE

/Prevzaté z knihy: Jozef Vrabec, Tajomné pôsobenie Ducha Svätého II./

Posol kardinála Tomáška a českých ordinárov k svätodušnému listu

Keď sa v úradných obežníkoch ordinárov našej republiky vyslovili k Obnove českí ordinári na čele s kardinálom Tomáškom týmito slovami: "Žijeme v časoch, ktoré nám viac ako kedykoľvek predtým prinášajú stále niečo nové, a to vo všetkých oblastiach každodenného života. Je to všade, kde je život, lebo život nie je nič statické, ale je dynamický. Platí to aj o náboženskej oblasti".

Preto keď sa Pán Ježiš lúčil s apoštolmi, pred tým než vstúpil na nebesa, povedal im: "Keď na vás zostúpi Duch Svätý, obdarí vás silou a budete moji svedkami v Jeruzaleme, v celom Júdsku a Samárii, áno, až na koniec zeme" /Sk 1,8/.

Áno, Pán Ježiš to tak zariadil, že Duch Svätý rozdáva v najväčšej miere to, čo nám on zaslúžil svojou smrťou na kríži. Preto až po zoslaní Ducha Svätého sa stali z učeníkov Kristových praví apoštolí, ktorí sa už nikdy nevrátili ku svojmu prekonávajúcemu ľudským slabostiam. Horeli len pre Krísta, a preto tým zapalovali aj druhých. Za najťažších podmienok, za cenu akejkoľvek obety, vydávali svedectvo Kristovi a svoju vernosť podpisovali aj vlastnou krvou, keď ušiel ako učeníci.

A práve v súčasnom období, v časoch apokalyptického zápasu o najvyššie hodnoty, veriaci na celom svete si stále viac a viac uvedomujú, čo znamená sväté dary Ducha Svätého vo všetkých časoch, najmä dnes.

Preto sa tak spontánne a nezádržateľne šíri vo všetkých oblastiach sveta

svätodušné hnutie, lebo patrí k palstave autentického života cirkvi, apoštolskému, turnovnému rastu každého kresťana, tým viac však kňaza.

Je však nevyhnutné, aby každému bolo jasné, o čo tu ide! To si uvedomoval už apoštol sv. Pavol. Preto píše nielen Korintanom, ale aj nám: "Bratia, čo sa týka duchovných darov, chcel by som, aby ste mali v tejto veci jasno" /1 Kor 12,1/. Dosť obsérne o tom píše nielen v celej dvanásťtej kapitole, ale aj v trinástej a štrnásťtej kapitole.

Je známe, že v prvotnej cirkvi sa Duch Svätý viac prejavoval navenok mimoriadnymi darmi. Vtedy sa cirkev ešte len šírila medzi pohanní. Preto bolo potrebné, aby sa aj navenok ukazovalo, aké veľké duchovné bohatstvo prináša evanjelium. Tieto mimoriadne duchovné dary nie sú však to isté, čo milosť posväcujúca.

Milosť posväcujúca je v duši skrytý Boží dar a je určená predovšetkým na to, aby sa duša znovuzrodila a posvätila. Pán Ježiš to povedal celkom zreteľne: "Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva" /Jn 3,5/.

Mimoriadne dary Ducha Svätého sú však dačo iné. Duch Svätý ich udeľuje veriacim niekedy aj bez ohľadu na ich vnútornú svätosť. Preto nie sú určené predovšetkým na duchovný prospech toho, kto ich má, ale na úžitok druhých. V Korinte však nemali na tieto dary správne názory. Hľadeli na ne ako na osobné vyznamenania a vychvalovali sa nimi. Okrem toho dakovali dary preceňovali, iné zase nadceňovali. Preto ich svätý Pavol poučuje takto:

1. Všetky tieto dary pochádzajú od Ducha Svätého.
2. Sú dané pre dobro cirkevnej obce.
3. Ich stupnica sa hodnotí podľa toho, nakoľko sú užitočné pre druhých.
4. Rozprávanie z vruknutia ďaleko prevyšuje dar hovoriť neznámymi jazykmi /pozn.: z hľadiska funkcie v spoločenstve/.
5. Láska k Bohu a k blížnemu znamená viac ako všetky tieto dary dovedna.

Apoštol Pavol dáva tieto smernice z vlastnej skúsenosti, pretože bol bohatým naplnený mimoriadnymi darmi Ducha Svätého. Tieto smernice dáva nielen kresťanom v Korinte, ale aj nám všetkým, ktorí žijeme v terajších časoch.

Práve v terajšej dobe sú tieto smernice opäť aktuálne, lebo vanutie Ducha Svätého, ktoré sa výrazne prejavilo na II. vatikánskom koncile, pokračuje ďalej vo všetkých oblastiach Cirkvi ako svätodušné hnutie.

Pre nás veriacich je to samozrejmé, pretože vždy budú platiť aj pre nás slová Pána Ježiša, ktoré povedal apoštolom na rozlúčku pri poslednej večeri:

"Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko ostatné, čo som vám povedal" /Jn 14,26/. Preto každý deň prosíme: "Príď, Duchu Svätý!" /Josef Kavale: Slovo k svätodušnému hnutiu. In: Acta Curiae episcopalis Bohembudovicensis anno Domini 1983, 14. máj 1983, s. 67-68. To isté in Acta Curiae Episcopalis Brunensis X. 1983, s. 1/.

ORAD A CHARIZMA, I. časť

/Vytrhané z knihy: J.G.W., Cirkev v rozvoji, Slovenská duchovná služba, 1987, str. 66 - 71/

Od čias prvotnej Cirkvi Duch Svätý neprestal zahrňovať veriacich svojimi darmi - charizmami. Boli nimi obdarení pápeži, biskupi i kňazi, ale i matky, otcovia, chlapci, dievčatá, reholné sestry a bratia, misionári a katechisti, profesori a spisovatelia, umelci i robotníci. A trvá to dodnes. Na poslednom Koncile rozliat Duch Svätý svoje dary v prerozličnej miere a rozdáva ich i po ňom v rozličných hnutiach duchovnej obnovy. Hnutie z Taizé, fokolári, hnutie ommunione a prerozličné ďalšie spoločenstvá i jednotlivci svedčia o prítomnosti Ducha Svätého v Cirkvi a o jeho štedrosti. On svojimi darmi oživuje a obnovuje Cirkev od prvého pápeža svätého Petra, až po terajšieho jeho nástupcu Jána Pavla II. - v jeho službe viere, pri jeho verejných audienciách i pri jeho cestách po celom svete, kde sa okolo neho zhromažďujú nespočetné množstvá ľudí, katolíkov, odličených bratov, ba i moslimov, hindov a predstaviteľov i prísluš-

2
niko iných svetových náboženstiev ...

Tak ako na začiatku i dnes platí v Cirkvi príkaz sv. Pavla daný raz pred-
ky: "neuhášajte Ducha!" /Sol 5,19/. Tento príkaz platí pre cirkevných pred-
stavených, pre všetkých, ktorí majú vedúce postavenie v Cirkvi a v jej inštitú-
túciách či podujatiach, platí pre všetkých a pre každého veriaceho. Nik nemá
právo a nik nesmie uhasiť to, čo dáva do pohybu Duch Svätý! Príkaz sv. Pavla
nesol daný nadarmo a nie je nadarmo zaznačený vo sv. Písme. Je stále aktuál-
ny. Duch Svätý ustavične rozdáva rozmanité charizmy a chce, aby sa pomocou
nich Cirkev rozvíjala a bola požehnaním pre svet. Každý dar biskupa či kna-
za, každý dar veriacej matky či otca, každý dar chlapca či dievčata je du-
chovný oheň, ktorý na danom mieste zohrieva a kriesi vieru i nádej, šíri lás-
ku a sprítomňuje Božie tajomstvo i život. Z takýchto darov sa rodili rehole
a misijné hnutia, ohniská viery; sociálne a charitatívne ustanovizne, diela
kresťanskej kultúry a umenia. Zahasiť takýto plameň hneď pri jeho zrode by
znamenalo ochudobniť Cirkev možno na stáročia ... Čo by sa bolo stalo, keby
bol niekto zahasil sám v sebe, alebo keby boli v ňom iní zahasili rodia i sa
plameň daru Ducha Svätého, pochopíme azda vtedy, keď si predstavíme, žeby sa
to bolo stalo s Benediktom, Cyrilom a Metodom, s Františkom z Assisi, s To-
mášom Akvinským, či s Ignáciom z Loyoly alebo s don Boscom! O čo všetko by bo-
la dnes Cirkev ochudobnená a s ňou i svet. No práve takéto dary rozdáva Duch
Svätý aj dnes okolo nás! Ak ich rozpoznáme v sebe, alebo u iných, ak ich prij-
neme a porúčeme prijať, napomôžeme možno nielen pre prítomnosť, lež pre veky
Božie dielo...

Ale plamene Ducha Svätého možno aj uhasiť ... V sebe i v iných ... Slo-
vo sv. Pavla varuje každého a všetkých - včera, dnes i zajtra: "Neuhášajte
Ducha!" ~~to je veľmi neveriteľné, ba až otrasné~~ - my môžeme v konkrétnom
prípade uhasiť Božieho Ducha a jeho pôsobenie! Daný je nám akoby do rúk!
Vydáva sa napospas nášmu rozhodnutiu a spolupráci, viťaz sa na naše biedne
srdcia, na našu ochotu ... My môžeme udusiť Ducha, ktorý "obnovuje zemi!"
Každý z nás dostáva nejaké dary Ducha ... Každý iné. Niekedy ich nevieme
spoznať v sebe samých. Inokedy ich síce poznáme, ale nechceme ich uznať, pri-
jať a podľa nich sa riadiť ... A ako ťažko priznávame niekedy dary, ktoré dos-
tali iní ... Ako neradi prijímame ich iniciatívu, ako neochotne neraz uznáva-
me, že aj v druhom človekovi pôsobí Duch Svätý ... Prekážame si, tvoríme za-
tvorené skupiny, delíme sa na veriacich Petrových, Pavlových a Apollových
vnášame prílišno osobnej prestíže do svojho apoštolátu, podozrievame sa, ne-
chucujeme a plno kritizujeme ... Za našimi postojmi sa skrýva často tiché
závisť či urazená nárnivosť ...

Duch Svätý však stále pôsobí tisícerymi spôsobmi. Isteže, všetko má byť
podriadené Božiemu poriadku, Cirkev cez svoj pastiersky úrad zastupuje, čo oso-
ží a čo škodí ... Ale úrad sa nemôže neuvážene stavať proti charizmám. Cha-
rizmy zas nie sú istoťne dané proti úradu. Všetko v Cirkvi je dané pre pln-
bi život viery, lásky a nádeje. Cirkev vie, že bola oživovaná nielen knaz-
ským, pastierskym a učiteľským úradom, lež aj charizmami svatcov. Vie, že
nie je len inštitúciou a úradom, lež aj vanutím Ducha v Božom ľude ... Cirkev
~~nežije len z ustálených tradícií~~, lež aj z novosti prejavov viery a najmä z
nových podnetov lásky. To v nej prenáša únavu, čiru zvykovosť, to vnáša do
nej nadšenie, oživuje nové podujatia, prináša nové prostriedky v ohlasovaní,
nový záujem v katechéze, liturgii i v charite ...

Čo máme robiť, aby sme nikdy neuhášali Ducha? V prvom rade by sme mali
byť pozorní, Mali by sme sledovať všetky potreby a zároveň všetky podnety,
ako ich riešiť. Mali by sme si dávať pozor, aby sme nevyháňali Ducha akousi
lenivosťou srdca v chápaní nových požiadaviek, aby sme ho nevyhánali samotu-
hou nepoučiteľnosťou a potláčaním nových impulzov. Čo všetko by azda bolo bý-
valo v Cirkvi dokonalejšie, keby niektorí ľudia neboli vystupovali v nej prí-
liš sebaisto, s neustupným konzervativizmom, ktorým neobráňovali Božiu česť
a záujmy, lež to, čo bolo zabehané, pohodlné, čo sa dalo prežívať bez boles-
ti dennej novej matanoi čiže zmeny zmysla. Čo všetko sa prekazilo v Cirkvi
tým, že zodpovední ľudia nemali tvorivú fantáziu, že nepredvídali a nemali

odvahu k mužným podujatiam. Spomeňte si na niektoré neosožné spory a vedu, alebo na niekdajšie veľké problémy s tzv. akomodáciou v misiách v Indii alebo v Číne...

Ale sklon k nehybnosti nás ohrozuje aj dnes ... Inak by sme boli omnoho pozornejší, čulejší a ochotnejší i pri najmenšom pohybe Ducha a tešili by sme sa, že niekto prišiel s novou myšlienkou a s novými podnetmi ... Prítom vieme, akí by sme mali byť ... Mali by sme túžiť a očakávať, či sa okolo nás nerodia nové charizmy, nové dary Ducha a mali by sme pre ne pestovať svoj veriaci cit ... Potom by sme azda ani nečakali, že každý nový dar Ducha bude hneď od začiatku celkom jasný a že nebude poznačený ničím ľudským. Veď aj Duch Svätý sa prejavuje len cez krehkého človeka, ktorý na začiatku hľadá a azda tápe, ako to dosvedčujú príklady Františka alebo Ignáca z Loyoly...

Ak chceme pomáhať Cirkvi, musíme mať odvahu i pre nové cesty, pre nové pohľady a prostriedky. Musíme mať odvahu aj pre veci zatiaľ nevyskúšané - niekedy azda až potiaľ, kým nám kresťanská náuka, kresťanské svedomie a najmä zákonitá autorita nevyznačí poslednú hranicu, za ktorú už v nijakom prípade nemôžeme a nesmieme ... Ktosi povedal, že dnes by mal byť dovolený jediný "tutorizmus" v praktickom živote Cirkvi - tutorizmus odvahy. Tak sme pozvázovaní tradíciou a vychodenými cestami ... Tak lipneme ešte stále na niektorých sochách a pobožnostiach, tak sa bojíme hovoriť odvážne a osobne, tak ešte stále úradujeme a pečiatkujeme dokumenty ...

To naskrz neznamená, že by sme odporúčali všetko meniť, alebo dokonca všetko prevracat! To naskrz neznamená, že by sme odporúčali svojvôľu! Veď napokon všetky vážnejšie podujatia treba robiť s vedomím cirkevných predstavených, a tým sa dať kontrolovať. Keď hovoríme o odvahe, ide predovšetkým o to, aby sme nespali, ba ani nedriemali v čase, keď ide o všetko a kým sa lektori okolo nás činia. Povzbudzovať k odvahe v Cirkvi znamená v prvom rade odporúčať, aby sme mali otvorené oči, aby sme prenyšľali, aby sme denne oživovali svoj duchovný záujem, aby sme nielen nespútnávali všetko a všetkých reťazami, ale aby sme zviazané a ochrnuté sami uvoľňovali a oživovali a aby sme mali radosť z toho, že náš chrám je živý, že naše pobožnosti sú svieže a opravdivé, že je živý náš časopis a každé naše stretnutie vo viere! Ak sme veriaci, mali by sme sa tešiť, že náš kňaz je podnikavý, že obnovuje chrám i pobožnosti, že nás pozýva k spolupráci. Ak sme kňazi, mali by sme sa tešiť, že sa veriaci činia, že prenyšľajú a tvoria, že prichádzajú s novými návrhmi a ponúkajú sa do služieb Božej veci. Ba mali by sme byť radi, keď prichádzajú i s kritickými poznámkami, len nech to robia starostlivo a s láskou. Áno, netreba sa báť ani úprimnej kritiky v Cirkvi - priniesla ju doba. A dobre, že ju priniesla. Dívna zásada "sentire cum Ecclesia" a "vivere cum Ecclesia" má dnes aj túto úprimnú podobu - povedal veľký teológ Karl Rahner. Treba si na ňu zvykať. Ako sa ňou môže Cirkev očisťovať a ako ňou môže rásť! Veď uprostred Cirkvi mnohí vyslovujú nielen ničivú kritiku, ktorú zavrhuje, ale i kritiku, naplnenú starostou o rozvoj Božieho diela. To môže byť priam charizma rozpoznávania duchov, môže to byť prejav "vanutia Ducha", ktorého nemožno uhasiť ...

Ak nemáme vyhášať Ducha, musíme preto správne a mužne chápať cirkevnú poslušnosť. Poslušnosť v Cirkvi je svätá cnosť. Kristov Duch v Cirkvi sa prejavuje v poslušnosti voči úradu v Cirkvi. Niet opravdivého ducha viery, ktorý by mohol viesť niekoho v Cirkvi proti pápežovi, biskupom, kňazom a ich pastierskemu úradu. No Duch Svätý pôsobí v Cirkvi nielen cez úrad, lež i cez veriacich. Preto sa ani na jednej strane nemôžeme uspokojiť len prikazovaním a plnením rozkazov a skrývať do pohodlia poslušnosti. Pod vplyvom Ducha musíme vedieť byť aj iniciatívni. Úradní Cirkev musí síce nakoniec vždy rozpoznať a rozhodnúť, čo je pravá charizma, a čo robíja a škodí. Ale nový dar sa niekedy v Cirkvi presadzuje aj za cenu obetí, a netreba hneď kapitulovať. Sv. František sa dostal pre nedorozumenia až pred biskupa a Ignác z Loyoly sa ocitol pre svoju činnosť vo väzení ... Ale cirkevní predstavení nakoniec predsa len nahliadli, že v nich pôsobil Duch Svätý ...

Čo sa v tejto veci žiada od každého z nás? - Nech sa každý z nás modlí... Nech sa každý z nás tak trochu obáva, ak necíti v sebe nijaké vanutie Ducha,

niaké maľovanie ... Nech si to všetko vyprosí ... *Nech je každý z nás ochotný*
uznávať opravdivé duchovné a apoštolské dary *iných* ... Nech ti, a ...
Cirkvi za svojho úradu zodpovední za jej usmerňovanie, nechajú poslušnosť a
umlčanie každého nového podnetu a hlasu ... Nech si ostatní veriaci nemyslia, že
ideálom v Cirkvi je pasivita, že im treba len plniť príkazy a o nič iné sa nesta-
rať. Veriaci musí vedieť byť aj iniciatívny, musí však vedieť aj poslúchnuť Cír-
kev. Nesie si tyľkár, že akákoľvek úvaha k novým veciam je vždy prejavom pre-
vej viery. Nech je všetci ovahu nazývajú žit' z viery, byť otvorení a hľadať
stále nové cesty v šírení života v Bohu, a tak pomáhať Cirkvi v jej poslaní. Po-
tom sa nemusí obávať, že vyhubíme Ducha ... S takouto odvážnou viery pod vedením
Cirkvi môžeme všetci každé ráno vykročiť do denného života.

RADY SKÚŠANÝCH /1. časť/

Jeden kresťan napríklad, odevzdaný Pánu Ježišovi môže zmeniť situáciu celého
rosta, pretože táto tiež žiada oddanosť úplnú, aby mohla zachrániť svoje deti.

Ak sa chce naplniť Duchom Svätým, musíme počítať s nepriateľstvom zlého
ducha a sveta.

Aj keď pol hodinová hlbšia modlitba /poklony a chvály/ je potrebná, ako
pre kojencov materakú milosť. Keď dieťa raz nedostane materakú milosť a nič
sa mu nestalo, to ešte neznamená, že ho už nepotrebuje.

Postoj pri skúšaní:

Tu som Páne pred tebou úplne tvoj, so všetkým, čo som a čo mám. Veď ty si mi
dal všetko. Ty si ma stvoril. Ty ma usmerňuješ a Ty sa neustále tveříš. Všetko
je tvoje - moje nič. Ty si všetko - ja som nič. Celý sa ti odevzdávam, aby si
ma mohol odevzdať aj v tomto živote. Odporúčajú sa krátke voľby jednoduchých viery,
chvály, oddanosti. Na začiatku treba Pánovi odevzdať všetko prekážky: únavu,
obavy, starosť, slávu, sily, túžby atď. ...

Dary Ducha Svätého a budú stále viac prejavovať. Treba však denne za ne
ďakovať a chváliť Boha, rozvíjať citlivosť na vnuknutia Ducha Svätého a potre-
by bratov a sestier na spoločenstvo, nebať sa zapojiť a najmä nezanedbávať
osobný modlitbový život.

Detrovratné prechovávanie nejakých sebeckých citov, naviazanosti - zastave-
nie sa na jednom úrovni - krepčenie.

Opravdivé bratstvo predpokladá úprimnú otvorenosť. Hanbu za svoje chyby
prenášať deťom, pretože to predkladá u ostatných splynutie a tiež det-
skú pokoru. Je rovnako ničím pro Pánom len to má, čo prijíma od Pána.
Dve úzkejšie riadky sa ľahko dohodnú, že sú ničoty. Treba mať veľkú dôveru v
nekonečnú lásku a ochotní sa odkrývať svoje problémy.

Ťarchy od sveta, treba ihneď odevzdávať Ježišovi. Ak on bude pre nás dôle-
žitý, naše srdce sa uschová a stále budeme prežívať radosť a chválu.

Zlý duch sa čoraz do nás zabodne ako harpúna do ryby a vzbudzuje zlé city,
stavy, pokušenia ... Vždy pomáha modlitba a post a modlitbový pomoc bratov aj
exorcizmus /v Ježišove mene a Krvi/. Modliť sa treba aj po vyhnaní diavla,
aby sa nemohol vrátiť. Zlý duch neznáša najmä modlitbu chvály /samozejme ú-
primnú/.

V úprimnom hľadaní počej vôľa treba sa v dôležitejších veciach aj radit
so spoločenstvom, s jeho vedúcim a s kňazom - duchovným vodcom. Nestačí iba
individuálne skúšanie a modlitbové počúvanie božej vôle.

Pre všetkých, čo sme prijali vylúčenie Ducha Svätého: Väčšie milosti nás
zaväzujú v pokore si uvedomiť povinnosť viac slušovať a odevzdať sa a žiť dôsled-
nejší kresťanský život, lebo ak nie, zlý duch si pripraví soďom horších od seba a
vráti sa a potom posledný stav bude horší od predchádzajúceho.

SVEDECTVÁ

Pán Ježiš ma obnovil a uzdravil

/máj 1988/

Keby sa na tak niekto spýtal, čo mi dala obnova v Duchu Svätom? "Musel" by som povedať: "Veľa". Zmenila môj život od základov. Pán Ježiš mi ukázal cestu, na ktorú ma povoláva, a naplnil ma pokojom a láskou a to takou, ktorá "múti" isté a hovorí iným o Božej láske, o Božej veľkosti a našej ničote. Hovorí iným, že Boh sa dáva tým, čo sú skrúseného srdca, a, že ľudský rozum je veľmi malý na to, aby pochopil Božiu dobroť a milosrdenstvo. Hovorí iným, že máme milujúceho a starostlivého Otca i Pána Ježiša, nášho spasiteľa, osloboditeľa a lekára, ktorého Božské Ja je nám bližšie ako naša vlastná koža. Hovorí o Svätom Duchu, ktorého láskyplné pôsobenie očisťuje, mení a naplnia ľudské srdcia a učí nás modliť sa, oslavovať a zvelebovať Boha za to, že jeho meno je sväté... Hovorí iným aj o Panne Márii, ktorá svojou materinskou láskou a príkladom napomáha našu zmenu na ozajstné Božie deti a vzbí nás do jeho náručia.

Pán Ježiš mi dal mimoriadnym spôsobom pocítiť svoju uzdravujúcu lásku aj telesne.

V roku 1976 ma seklo v krížoch. Od tej doby som musel v každom roku jeden alebo dvakrát narodiť, keď sa mi zhoršil stav. Dvakrát som bol na liečení v kúpeľoch bez citeľnejšieho zlepšenia. Koncom roku 1986 a začiatkom roku 1987 choroba vyvrcholila, keď som v priebehu piatich mesiacov bol tri mesiace práce neschopný, z toho som tri týždne musel byť hospitalizovaný. Keď som v polovici marca 1987 sa vrátil z nemocnice, môj stav bol skoro horší, ako keď som išiel do nemocnice. Potom som poprosil mojich bratov a sestry, aby sa pomodlili za mňa. Oni dvakrát behom asi týždňa s dôverou sa v modlitbe odovzdali Pánu Ježišovi a on ma uzdravil na slávu svojho Otca. Už je tomu vyše roka a kvôli "krížom" som nemusel vyhľadať lekársku pomoc. Bolesť ma úplne nezbavil, ale aj tak mu ďakujem, že ma môžem bez väčších zdravotných prekážok slúžiť. Nech je zvelebený Pán.

Našiel som Niekeho, kto je stále pri mne

/apríl 1988/

Každý človek nesie svoj kríž, či už je veriaci alebo neveriaci. Nechcem písať o tom, aké bolo a ako sa vyvíjalo moje kresťanstvo; chcem svedčiť o tom, ako vyzrelo a zmocnelo pod vplyvom sociálno-charizmatického modlitbového obnovenia kresťanej a birmovanej milosti.

Som ťažko chorý. Keď som sa si pred deviatimi rokmi o svojej chorobe dozvedel a keď som si uvedomil, čo všetko ma čaká, začal som hľadať únik sám pred sebou. Zabudol som na manželku, na deti, aj na to, že som bol niekedy pokrstený. Stratil som vieru, stratil som Boha a zatlačil do úzadia všetko, čo bolo spojené so životom kresťana. Prestal som chodiť do kostola. Stal som sa politickým pracovníkom a uniká som sám pred sebou.

Tak prešlo päť rokov. Moja choroba prestala existovať ako niečo nevyhnutné čo ešte len príde, a stala sa skutočnosťou. Začal som žiť na umelej obličke. Záčiатky boli veľmi zlé a bolestné. S hrôzou si spomínam najmä na Vianoce, ktoré som v ťažkom stave prežíval sám, bez rodiny a priateľov, v nemocničnej izbe. Ale práve vtedy v tej sngote som našiel trpiaceho Krista, našiel som "Niekeho", kto stále stojí vedľa mňa, kto mi dáva silu, trpezlivosť, vieru a lásku. A dnes viem aj to, že je to milosť, keď môžem skrze svoje utrpenie byť tak blízko pri trpiacom Kristovi a podieľať sa tak na jeho vykupiteľskom diele.

Ako sa to stalo a komu mám ďakovať za toto svoje vnútorné obrátenie? Predovšetkým modlitbám svojej manželky a priateľov, zvlášť tým, a ktorými sme tvorili rodinné spoločenstvo.

Počas tých predchádzajúcich päť krízových rokov sa moji bratia a sestry z rodinného spoločenstva neustále za mňa modlili, dohovárali mi, volali ma späť

medzi susedmi. Vo mne sa však nič zmenilo, nevered som si najšiel k nim často. V novembri pred spomínanými Vianocami si moji priatelia konali duchovné cvičenia, zamerané na otvorenú životos v Duchu Svätom. Moji bratia a sestry tam uskutočnili spoločnú modlitbu za moje obrátenie. Bola to naozaj úpravná modlitba v jednote myslí a srdiec.

Poten sa to všetko začalo pomaly samé. Po svojom vnútornom "vianočnom" obrate som pocítilval túžbu obnoviť svoj život. Pripravoval som sa na túto obnovu a v decmári má i som naozaj začal nový život v Duchu Svätom. Tie, čo ma poznali, s údivom s odovládli zmenu môjho života. Hm ma obdaril veľkou trpezlivosťou v utrpení, jednoduchosťou, darom hĺbkovej (prímnej) modlitby, túžbou po plnšom živote. Skrze preročké dary niektorých mojich priateľov mi prisľúbil aj telečné uzdravenie.

Od toho času uplynuli dva roky. Prečo ešte nie som telesne zdravý?

Preto, lebo Pán sa ešte potrebuje medzi chorými a trpiacimi, ktorých môžem potešovať a povzbudzovať. Preto, aby sa ~~ne mohlo stať, že by som sa vzdal svojho duša~~. Preto, aby som bol povzbudený a posilnený aj pre mnohých mojich zdravých bratov a sestier.

Veria, keď budeš dostatočne silný, a keď sa naplníš... "buď vôľa Tvoja"
že budeš i tleskať uz. ravený.

„Ale už i to je divák, že s diagnózou, kterou vám, čste stále žijete, a to ~~žijete~~ ^{žijete} bohatě jako předtím, než sou boi tělesně zdravý.“

Boh je za te zaslíbený Pán Ježíš, původce opravdivého života, spole a O-
 - Duchem Světlým

SPYTOVÁNÍ SYSTÉMŮ RED MOULITOVÝM ŠTRATNUTÍM

Časem s velkou vřizbou otvírá srdce Ducha Světlého, snaží se o to, aby
všechny síly, lebo ~~podle~~ ~~modlitby~~ ~~znamená~~ je ~~otvorená~~ ~~voči~~ ~~Duchu~~
Světelnému.

...také měly se mi otevřít, v takové míře měly k nám přistát a naplnit nás.

Podporujem zárodne modlitbu toho, ktorý sa práve modlí nahlas.

Vkladám do toho všetku sústredenosť a pripojam sa k jeho modlitbe?

Som naozaj vo všetkom úprimý v smoločenstve bratov a sestier?

Keď v sebe cítim presážku, poprosím o modlitbu ze seba?

Priznáva si tvoje chyby?

Nenosíš zatrpknutosť alebo záviat' v sebe voči svojím bratom a sestrám?

Zmýšľam o každom ľoď dobre? Ponechávam sŕd Pánu Ježišovi, aby som aj ja nebol ~~súdany?~~

Nie som zaoštrovaný som do seba? Zároveň mi odpovedavo na druhých?

Nie son ~~unzählig~~ ~~exceedingly~~?

Benjamin si je uvek toplo odajao srce. ~~Benjamin si je uvek toplo odajao srce.~~

Snážíš se o to, aby som v spoločenstve šíril radosť?

Nedivný pri nudiťbe na ľudské ohľady?

Snadná sa-rovit radosť prísť tomu, ktorý má niečo proti mne?

Viem nezištne a pokorne slúžiť v túžbe, aby bol čo najviac oslavovaný Pán?

"Je dobré a užitečné mysliet na to, že kdekoľvek sa na svete modlia, tam je prítomný oživujúci dych modlitby. Duch Svätý."

/Ján Pavol II., dominus et vivificans/